

ዕውን ቃል ይሞታል ? / ቅጽ 2/

ሰለሞን ሸፈራው

- የአሪት ዘመን መታብይ፤
- ያገነተረው ጭቆና፤
- እንደሰሜን ራስ ዳሽን፤ እንደ አላጄ እንደ ጉና፤
- የማይገፋ እስኪመስል፤
- ሰማያት ጠቀሶ ቢቆለል፤
- ግፍ ምን ያህል ቢጠበድል
- አፈና መልህቁን ቢጥል. . .
- ጥርስ ነክሰው ከታገሉት፤
- በፅናት ከተፋለሙት፤
- ምንተፍትሕ ዲሞክራሲ፣በጠዋት ታጥቀው ከገጠሙት፤
- ግፍን ራሱን ገፍቶ መጣል፤
- በጠራ የትግል መስመር ፣ሞትን መግደል እንደሚቻል. . .፤

- በተግባርህ ያሳየሽኝ፤ የጥሮ ማትረፍ መምህራ፤
- አፈሩ ይቅልልህና ፣ከቁም ግዞት የዋጀሽኝ፤
- ጓዴ የትግል አድባሬ፤
- አርነት ያቀዳጀሽኝ ፣የድል ገድል ባልንጀሬ፤
- በጉዟችን ቅድመ ተሰዓት፤
- ለትግሉ አልፋና አሜጋ፤

ከየካቲት እስከ ግንቦት፤

አበክረን ስንተጋ . . . ፤

የህይወትን ውበት ድምቀት፤

አንድ ላይ የዘመርንበት፤

የህብረ ዜማችን ቃና፤

በህያው ፍቅር በርሃን ፣የትግሉን ረቂቅ ፋና፤

ክቡር ደም እያቀለምን ፣የከተብንበት ብራና

ያ ትልማችን እንዳይመክን፤ ቃላችን እንዳይቀር መና. . .

ከቅድመ ሰባ አዲያቦ፤

እስከ ሰርዶ ሰባ ሰባት ፣የድህረ ሰማኒያው ቆቦ፤

ከየካቲት እስከ ግንቦት ፣ምን ሸክማችን ፣ ተደራርቦ

ፈታችን ቢወሳሰብ ፣ ደጀን ህዝባችን ተርቦ፤

የግፍ አገዛዝ ጭካኔ፤

የሰቆቃ ሰባ ሰባት፤ ክፋ ቀን ካመጣው ጠኔ፤

ከረሀብ ጋር ግንባር ፈጥሮ፤ የትግሉን ማዕበል ሊገታ፤

ከሰይጣን ጋር ጡት ሲጣባ ፣ጥፋት ሲደልት ጧት ማታ. . .

የኦሪት ዘመን መታብይ ፣ያገነተረው አፈና፤

በኢትዮጵያ ምዝብር ህዝቦች፣ፈርጆ ብዙ ጉስቁልና፤

ከራስ ዳሽን ተራራ እኩል ፣ የጠበደለ ጭቆና፤

የወለደውን እንቢታ፤

ደርግ እስከ አፍንጫው አስታጥቆ፤ ባዘመተው ጦር ሊፈታ፤

እቶን እሳት ሲያዘንብብን፤ ምን ጥቃቱ ቢበረታ፤

ለተስፋይቱ ምድር ህዝቦች፣ተወራራሽ ዕጣ ፈንታ፤

በሰማዕታት ክቡር ደም፣ፍቱን መላ ልንመታ፤

ከየካቲት እስከ ግንቦት፣የወጣነው ጎለጎታ. . .

በየዱር በየገደሉ፣ከምጉላት እስከ ጉና፤

በስንት መውደቅ መነሳት፣ጥሰን ያለፍነው ፈተና፤

ካስከፈለን መስዋዕትነት፣የገነባነው ስብዕና፤

ምንተ ፍተሕ ዲሞክራሲ፣ማህበራዊ ብልጽግና፤

ላብ ከደም እየገብርን፣ሀገር ወገን ልናቀና፤

አደልድለን የቆምንበት፣እምነታችን እንዲፀና፤

ፀጋ ሀብታችን እሱ ነው፤ በጥሮ ማትረፍ ጎዳና፤

አንተ ያስመርከው ፈለግ፣ የወጋኸው የድል ፋና።

አይታበል - አይታጎል፤

ምንተ ህያው ሀገር - ወገን፤

ጥርስ ነክሶ በመታገል፤

ግፍ ሰንኮፋን እስኪነቅል፤

ማንከታከት ማንደባለል፤

ድንቁርናን መገላገል፤

ድህነትን ድል መንሳት ነው፤

የጉዟችን መዳረሻ፤

ግባችን ከሩቅ ያለምነው።።

“ . . . ቃል ይሞታል” ብሎ ያለኝ፤

የሀገሬ ባለቅኔ፤

አስትንፋስ ይቆማል እንጂ፤

ቃል ሲሞት አላውቅም እኔ።።

እናም መለስ አባ ጥበብ፤

አንተ የድል ገድል መሪ ፣ የፍትሕ ርትዕ ፅኑ ዘብ፤

የአዲሲቱ ኢትዮጵያን ፣ ፈር የቀደድክ አጥቢያ ኮከብ።።

ይህን ፀጋ ያወረስህ ፣ ኢዛና ነው ወይስ ካሌብ. . . !?

በል እንግዲህ ከቀደምከኝ ፣ መሔድህ ቁርጥ ከሆነ፤

መቸም ቢሆን ስለማይኖር ፣ ያንተን ያህል የታመነ፤

ለቀደሙት ሰማዕታት ፣ ጓዶቻችን በጠቅላላ፤

ከሃፍቶም እስከ ሐየሎም ፣ ከሐየሎም እስከ ጋኑ፤

የትግሉ ሀጃ አንዲሞላ፤

ሀዝባዊ ተልዕኳቸውን ፣ ፈፅመው ላለፉት ሁላ፤

ለነኩሕለን ፣ ለነማርታ፣ ለማዕሾ ፣ ለነብሃይ

ገርሽ ባላ. . . .

የሞት ሽረት ትግሉን ታሪክ ፣ በደማቸው እየፃፉ፤

የአዲሲቱ ኢትዮጵያን ፣ መሰረት ጥለው ላለፉ፤

ከዋክብት ጓዶቻችንን ፣ አግዳዚ ፣ መስፍን ፣ ዋልታ፤

ለነሞንጁር ፣ ሽላ መረብ፣ ለነተኸላይ ፣ ወዲሃንታ. . .

ለነይርጋ ፣ ለነአልጋሽ ፣ ለነክንፈ ፣ ለነ አሞራ፣

ለነፈንቅል ፣ ለነእያሱ ፣ በሞት ሽረት ፍልሚያው ጎራ፣

ግንባር ቀደም ተሰልፈው ፣ ከምጉላት እስከ ጉና፣

ከደደቢት እስከ ሰርዶ ፣ ከመራኛ እስከ ደጀና፣

ምንተፍትሕ ዲሞክራሲ ፣ ህይወታቸውን ለሰጡ፣

ለኢትዮጵያ ምዝብር ህዝቦች ፣ ቤዛ መሆንን ቢመርጡ፣

ገና በጠዋት ላመረሩ ፣ ገና በጠዋት ለቆረጡ. . .

ባክህ መለስ አባ ጽናት፣ አንተ የድል-ገድል አውራ፣

“ውጥናችሁ አልመከነም” ብለህ - በልልኝ አደራ፡፡

በጎብዝና ወራታቸው ፣ ግንባር ቀድመው ካንተ ጋራ፣

ከየካቲት እስከ ግንቦት ፣ በተጋፈጡት መከራ፣

ያንተን ያህል እንደፀኑ፣

ለትግሉ አልፏና ኦሚጋ፣ በፍፁም እንደተታመኑ፣

ከሐፍቶም እስከ ሃየሎም ፣ ከሐየሎም እስከ ጋኑ፣

በየዱር በየገደሉ፣

ከግፍ አገዛዝ ጋር ገጥመው፣ ጭቆናን ግዳይ ሲጥሉ፣

ዓላማህን እያለሙ፣ ባጭር ታጥቀው ሲታገሉ፣

በክብር እየወደቁ፣ መስዋዕትነት ለከፈሉ፣

ከየካቲት እስከ ግንባት፣ ያንተን ፈለግ ሲከተሉ፣

ተገደን ለከፈልናቸው ፣ ሰማዕታት ጓዶች ሁሉ፣

እንዲህበልልኝ አደራ ፣

“ከየካቲት እስከ ግንቦት ፣ በተጋፈጥነው መከራ፣

ምንተ ፍትሕ ዲሞክራሲ፣ እንደዘበት የተዘራ. . .

በጎብዝና ወራታችሁ፣

ግፍ መልህቁን የጣለባት ፣ ምስኪን ሀገር ማየታችሁ፣

ሥር ነቀል ፈውስ የሚሻ ፣ ብርቱ ህመም ሆኖባችሁ፣

እቶን እሳት የሚተፋን፣ መድፍና ታንክ ሳትፈሩ፣

ለኢትዮጵያ ዳግም ልደት ፣ አዲስ ዓለም ልትፈጥሩ፣

ሞትን በሞት ልትገድሉት፣ ቆርጣችሁ ስትሰማሩ፣

ምንተፍትሕ ዲሞክራሲ ፣ በየጠሻው የተዘራ፣

ክቡር ደማችሁ አብቦ ፣ ተከታታይ ትውልዶችን፣

በታሪክ ፊት የሚያኮራ፤

ለተስፋይቱ ምድር ህዝቦች፤ ዕውብ ድንቅ ፍሬ አፈራ።

ሞታችሁ ባጎፀፈን፤ የዳግም ልደት አዝመራ፤

የእናት ሀገር ታላቅነት ፤ እንደገና ሊያንሰራራ፤

ዓባይም ጎጆ ቀልሷል ፤ ለአዲሲቱ ሙሽራ፤

በኢትዮጵያዊ ወግ ማዕረግ ፤የሚያድርበት ከሷው ጋራ፤

ዓባይ እንኳን ያለወትሮው ፤እልፍኝ ካዳራሽ ቤት ሰራ።

የምሰራች ሰማዕታት ፤ እነ ዓሕፈሮም እነ አበራ!

ውጥናችሁ አልመከነም ” ብለህ - በልልኝ አደራ . . . !!

ቃል ይሞታል ብሎ ያለኝ፤ ያ ያገሬ ባለ ቅኔ

እስትንፋስ ይቆማል እንጂ፤ ቃል ሲሞት አላውቅም እኔ።

ለጠቅላይ ሚኒስቴር መለስ ዜናዊ የሙት ዓመት መታሰቢያ ይሁንልኝ!